

Sygn. akt: I C 914/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Grobelny
Protokolant:	protokolant Jakub Markiewicz

po rozpoznaniu w dniu 05 stycznia 2016 roku w Świnoujściu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Związku (...)** w Ś.

przeciwko **A. N. (poprzednio K.)**

o wydanie

utrzymuje w całości w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 14 maja 2015r. (sygn. akt I C 1105/14).

Sygn. akt I C 914/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Związek (...) w Ś. wystąpił przeciwko pozwanej A. N. z powództwem o nakazanie pozwanej wydania powodowi działki (...) numer (...) o powierzchni 320 m⁽²⁾, zlokalizowanej w (...) w Ś. przy ul. (...) w stanie wolnym. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że działka której wydania się domaga znajduje się w użytkowaniu (...) Związku (...) i zlokalizowanej jest na terenie (...) w Ś.. Pozwana od dnia 28 października 2006r. jest członkiem (...) Związku (...) i użytkuje przedmiotową działkę. Zgodnie z obowiązującymi przepisami członek (...) Związku (...) ma obowiązek przestrzegać ustawę, statut oraz wydane na jego podstawie uchwały organów (...) Związku (...) oraz uiszczać należne opłaty. Pozwana w sposób rażący naruszyła przepisy statutu (...) Związku (...), ustawy i regulaminu (...) poprzez niezgodne z przepisami uprawianie działki, zamieszkiwanie poza województwem (...), a w związku z czym pozwana uchwałą nr (...) z dnia 23 lutego 2013r. pozbawiona została członkostwa w (...) Związku (...) oraz prawa użytkowania działki. Od powyższej uchwały pozwana złożyła odwołanie do (...), która uwzględniła odwołanie pozwanej. Od orzeczenia (...) w Ś. wniósł odwołanie do (...), która to orzeczeniem z dnia 20 listopada 2013r. uwzględniła odwołanie i uchyliła orzeczenie (...). Od dnia 21 listopada 2013r. uchwała jest prawomocna, a pozwana użytkuje działkę bez żadnego tytułu prawnego. Pozwana poprzez swojego pełnomocnika złożyła wniosek do (...) o ponowne zbadanie sprawy. Zgodnie z postanowieniami Regulaminu Postępowania (...) sprawie nie został nadany dalszy bieg. Działka w dalszym ciągu jest w posiadaniu pozwanej, a wszystkie próby wyegzekwowania przysługującego powodowi prawa pozostały bezskuteczne. Pozwana nadal przebywa na działce oraz permanentnie uchyla się od obowiązku wydania jej powodowi w stanie wolnym od osób i rzeczy. Pozwana pismem z dnia 23 lipca 2014r. została wezwana do opuszczenia działki i przekazania jej powodowi i do dnia dzisiejszego obowiązku tego nie wypełniła.

Wyrokiem zaocznym z dnia 14 maja 2015r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu uwzględnił powództwo, zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 77 zł tytułem kosztów procesu, nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świnoujściu kwotę 77 zł tytułem kosztów sądowych oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwana wniosła sprzeciw od powyższego wyroku zaocznego, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podniosła, że postępowanie prowadzone wobec niej przez (...)Związek (...)nie zakończyło się, gdyż pozwana nadal oczekuje na wydanie orzeczenia w związku z wniesionym na podstawie art. 163 Statutu (...)Związku (...)wnioskiem o ponowne zbadanie sprawy. Jeżeli pozwana nie została pozbawiona członkostwa w (...)Związku (...)to nie ma podstaw do orzeczenia wydania działki. Z art. 32 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych z dnia 08 lipca 2005r. wynika, że istnieje możliwość odwołania się do sądu w celu określenia prawidłowości działania strony i (...)Związku (...)w zakresie pozbawienia członkostwa w (...)Związku (...). Pozwana nie mogła odwołać się do sądu, a do czasu zakończenia postępowania wewnątrzorganizacyjnego pozostaje członkiem (...)Związku (...). Błędny byłoby stanowisko, że odwołanie nie mogło być złożone przez pełnomocnika. Udzielone w sprawie pełnomocnictwa są zgodne z powszechnie obowiązującymi przepisami. Nie ma natomiast w aktach rangi ustawowej żadnego ograniczenia w zakresie ustanawiania pełnomocnika przed organami działkowymi ani żadnej delegacji ustawowej dla tego rodzaju ograniczeń. Pozwana w swoim odwołaniu, które nadal czeka na rozpoznanie, wskazywała że pozbawienie jej działki było bezpodstawne.

W piśmie procesowym z dnia 09 grudnia 2015r. powód podniósł, że nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowanie art. 32 ustawy z dnia 08 lipca 2005r. o rodzinnych ogrodach działkowych. Z tego przepisu wynika, że nie obejmuje on powództwa o wydanie działki, a wyłącznie chodzi o postępowanie sądowe kwestionujące zasadność wypowiedzenia prawa do działki, a więc powództwo o ustalenie, jak również o uchylenie bądź stwierdzenie nieważności uchwał. Ponadto w dacie złożenia pozwu przepis ten nie obowiązywał. Ponadto na dzień złożenia pozwu postępowanie wewnątrzorganizacyjne zostało zakończone. Z daleko idącej ostrożności powód wskazuje, że podstawą pozbawienia pozwanej członkostwa w (...)Związku (...)i prawa użytkowania działki było naruszenie § 9 ust. 1 pkt 1 statutu (...)Związku (...). Zgodnie z tym przepisem członkami (...)Związku (...)mogą być osoby fizyczne pełnoletnie, zamieszkałe na stałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym, że powód powziął informację, że pozwana w deklaracji podała nieprawdziwe informacje, gdyż w rzeczywistości nie zamieszkuje na terytorium Polski, pozbawił pozwaną członkostwa w (...)Związku (...)i prawa użytkowania działki. Fakt, iż pozwana nie zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdziła sama pozwana w sprzeciwie od wyroku zaocznego i kolejnych pismach procesowych. Tym samym pozwana sama potwierdziła okoliczności, stanowiące wystarczającą podstawę do pozbawienia jej członkostwa w (...)Związku (...)i prawa użytkowania działki.

Sąd ustalić następujący stan faktyczny:

Pozwana A. N. (poprzednio K.) w dniu 18 września 2006r. złożyła deklarację członkowską w (...)Związku (...), wnosząc o przyjęcia jej w poczet członków i przydzielenie do użytkowania działki nr (...) o powierzchni 320 m⁽²⁾w (...) w Ś.. W deklaracji pozwana wskazała, że zamieszkuje w S. przy ul. (...).

Na podstawie powyższej deklaracji (...) w Ś. w dniu 28 października 2006r. podjął uchwałę nr (...) o przyjęciu pozwanej w poczet członków (...)Związku (...)i przydzieleniu jej działki nr (...) o powierzchni 320 m⁽²⁾w (...) w Ś..

(dowód: deklaracja członkowska - k. 24-25))

W dniu 23 lutego 2013r. (...) w Ś. podjął uchwałę nr (...)o pozbawieniu pozwanej członkostwa w (...)Związku (...)i pozbawieniu jej prawa użytkowania działki nr (...) w (...) w Ś.. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że pozwana nie zamieszkuje pod adresem wskazanym w deklaracji członkowskiej, który jest wyłącznie jej adresem korespondencyjny oraz że pozwana powinna być zameldowana na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: uchwała z dnia 23.02.2013r. - k. 26)

Pozwana wniosła odwołanie od powyższej uchwały. Orzeczeniem z dnia 25 lipca 2013r. (...) w Ś. uwzględniła odwołanie pozwanej. Od tego orzeczenia odwołanie wniósł (...)w Ś.. Orzeczeniem z dnia 20 listopada 2013r. (...)uwzględniła odwołanie (...) w Ś., uchyliła orzeczenie (...)w Ś. i utrzymała w mocy uchwałę (...) w Ś. z dnia 23 lutego 2013r.

(dowód: orzeczenie z dnia 20.11.2013r. - k. 29-33)

Wnioskiem z dnia 28 stycznia 2014r. pozwana, działając przez pełnomocnika. wystąpiła do (...) w W. o zbadanie sprawy pozbawienia pozwanej członkostwa i prawa użytkowania działki. Pismem z dnia 19 lutego 2014r. (...)poinformowała pełnomocnika pozwanej, że sprawie nie nadaje biegu, gdyż nie wykazał że spełnia wymogi do reprezentowania pozwanej.

(dowód: pismo (...)z dnia 19.02.2014r. - k. 34)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 222 § 1 kc właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Stosownie zaś do treści art. 251 kc do ochrony praw rzeczowych ograniczonych stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie własności.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną było to, że sporna działka znajduje się w użytkowaniu (...)Związku (...) w Ś.. Tym samym powód posiadał czynną legitymację procesową do wytoczenia powództwa windykacyjnym. Bezspornym było również to, że pozwana zajmuje działkę ogrodową numer (...)o powierzchni 320 m⁽²⁾, zlokalizowanej w (...) w Ś. przy ul. (...). Zdaniem Sądu powód wykazał, iż pozwana została skutecznie pozbawiona tytułu prawnego do tej działki. Powód przedłożył bowiem uchwałę (...)z dnia 23 lutego 2013r. o pozbawieniu pozwanej członkostwa w (...)Związku (...)oraz użytkowania działki ogrodowej numer (...). Powód wykazał również, że po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego uchwała z dnia 23 lutego 2013r. została utrzymana w mocy orzeczeniem(...) z dnia 20 listopada 2013r. Zgodnie zaś z § 51 pkt 1 Regulaminu (...)Związku (...)w zw. z art. 137 statutu (...)Związku (...)kończą postępowanie w sprawie i są prawomocne. Tym samym całkowicie chybione jest stanowisko pozwanej, że postępowanie wewnątrzorganizacyjne powoda nie zostało jeszcze zakończone. Bez znaczenia jest przy tym złożony przez pozwaną wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy do (...)Związku (...)w W.. Brak jest podstaw prawnych do uznania, że złożenie takiego wniosku spowodowało wzruszenie prawomocności uchwały z dnia 23 lutego 2013r. Zauważyć również należy, że (...)Związku (...)w W. odmówiła nadania biegu wnioskowi pozwanej. Bez znaczenia w niniejszej sprawie jest prawidłowość takiego stanowiska. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie pozwana nie mogła kwestionować zasadności pozbawienia jej członkostwa w związku i prawa użytkowania działki. Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 08 lipca 2005r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz.U. Nr 169 poz. 1419 z późn. zm.) w sprawach nabycia lub utraty członkostwa w (...) oraz nabycia lub utraty użytkowania działki w (...)zainteresowany może po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego dochodzić swoich praw na drodze sądowej. W ocenie Sądu treść tego przepisu oznacza, że pozwanej przysługiwało uprawnienie do zainicjowania postępowania sądowego o uchylenie, stwierdzenie nieważności lub ustalenie nieistnienia uchwały z dnia 23 lutego 2013r. Pozwana nie może natomiast podważać tej uchwały w drodze zarzutu w postępowaniu windykacyjnym. Niezależnie od powyższego mieć jednak należy na uwadze, że pozbawienie pozwanej członkostwa w (...)Związku (...)i prawa do działki było zgodne ze statutem (...)Związku (...), w jego aktualnym na tamten czas brzmieniu. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1 członkami (...)Związku (...)mogą być osoby fizyczne pełnoletnie, zamieszkałe na stałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Stosownie do § 36 ust. 1 statutu pozbawienie członkostwa zwyczajnego może nastąpić w razie rażącego naruszenia przepisów ustawy, postanowień statutu, regulaminu (...), zasad współżycia społecznego oraz działania na szkodę (...)Związku (...). W oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie nie budzi wątpliwości Sądu, że pozwana zamieszkuje na terenie

Niemiec i zamieszkiwała tam również w dacie uchwały o pozbawieniu ją członkostwa w (...)Związku (...). Mieć zaś należy na uwadze, że stałe zamieszkiwanie na terenie Polski jest warunkiem członkostwa. Powód był więc uprawniony do pozbawienia pozwanej członkostwa w związku i prawa do działki po ustaleniu, że pozwana nie spełnia tego wymogu. Podkreślić należy, że pozwana w deklaracji członkowskiej wskazała swój nieprawdziwy adres zamieszkania. W okolicznościach niniejszej sprawy, mając na względzie zasady logiki i doświadczenia życiowego, nie budzi wątpliwości Sądu to, że pozwana działała w celu uzyskania przydziału działki, ze świadomością że jednym ze statutowych przesłanek nabycia członkostwa i przydziału działki jest fakt stałego zamieszkiwania w Rzeczypospolitej Polskiej. Mieć należy na uwadze, że fakt zamieszkiwania pozwanej w Niemczech wynika z twierdzeń samej pozwanej. Pozwana ponadto złożyła w sprawie odpis z niemieckiego dowodu osobistego, z którego wynika że posiada obywatelstwo niemieckie. Twierdzenia pozwanej, że zamieszkuje również na terenie Polski były całkowicie gołosłowne.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał powództwo za wniesione w niniejszej sprawie za zasługujące na uwzględnienie. W związku z tym Sąd utrzymał w całości w mocy wydany w sprawie wyrok zaoczny. Zgodnie z art. 347 po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza

Ustalenia w niniejszej sprawie Sąd poczynił na podstawie niekwestionowanych dokumentów.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 109 § 2 kpc. Powództwo zostało uwzględnione, więc to pozwana należy uznać za stronę przegrywającą proces. Dlatego pozwana powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu. Tymi kosztami było wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w kwocie 60 zł i opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanej zostało określone zaś w wysokości stawki minimalnej na podstawie § 9 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem stawkę minimalną za prowadzenie sprawy o wydanie innej nieruchomości i opróżnienie lokalu użytkowego stanowi stawka obliczona na podstawie § 6 od wartości sześciomiesięcznego czynszu. Powód w pozwie określił wartość przedmiotu sporu na kwotę 16 zł. Zgodnie zaś z art. 23² kc w sprawach o wydanie nieruchomości posiadanej bez tytułu prawnego lub na podstawie tytułu innego niż najem lub dzierżawa wartość przedmiotu sporu oblicza się przyjmując, stosownie do rodzaju nieruchomości i sposobu korzystania z niej, podaną przez powoda sumę odpowiadającą trzymiesięcznemu czynszowi najmu lub dzierżawy należnemu od danego rodzaju nieruchomości. W związku z tym uznać należy, że wynagrodzenie pełnomocnika powoda powinno zostać określone w wysokości stawki minimalnej wynikającej z § 6 pkt 1 powyżej wskazanego rozporządzenia, gdyż wartość sześciomiesięcznego czynszu za sporną nieruchomość wynosi 32 zł (2 x 16 zł).

O nakazaniu pobrania od pozwanej kwoty 30 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014r. poz.1025 z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Powód w niniejszej sprawie korzystał z ustawowego zwolnienia z ponoszenia kosztów sądowych, w związku z tym nie był zobowiązany do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu, wynoszącej 30 zł. W związku z uwzględnieniem powództwa to pozwana powinna być obciążona kosztami sądowymi, stanowiącymi równowartość nieuiszczonej opłaty sądowej tj. kwotą 30 zł, określoną na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR Mariusz Grobelny

Zarządzenia:

1) odnotować w kontrolce uzasadnień;

2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron;

3) akta przedłożyć z pismami lub za 21 dni.

Ś., dnia 03 lutego 2016 roku SSR Mariusz Grobelny